

Pure cz

Jak obnovit Mac s M1 | UWB zeširoka | Tagy a Apple Vybíráme paměťovou kartu | Klávesnice Halfling

iPure.cz 224/2022, šestý ročník | Šéfredaktor a zakladatel: Filip Brož Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček, Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler Editor: Marek Nepožitek | Grafická úprava a sazba: Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | Kontakt: redakce@ipure.cz

Zkušenosti jsou všechno

Editorial
Jakub Dressler

Steve Jobs v jednom rozhovoru řekl: "Jediným zdrojem vědomostí je zkušenost." Technika Apple umí spoustu úžasných věcí. Jen někdy nevíme, jak ji využít. Naši čtenáři jsou většinou zvyklí na spoustu gest nebo jiných vylepšení. Ale nikdo neví všechno. A právě tyto zkušenosti a informace můžete načerpat u nás!

V tomto čísle se s šéfredaktorem podíváme na to, jak případně obnovit nový Mac s čipem M1. Michal Rada nám poradí, jak si pomocí tagů organizovat a třídit soubory ve svých zařízeních. Jan Netolička se tentokrát zaměřil na výběr karet SD. Malý spoiler: je to lehčí, než se zdá. Karel Boháček nám nejen vysvětlí, jaké jsou rozdíly mezi membránovými a mechanickými klávesnicemi, ale také se jedné takové podívá na zoubek. A v neposlední řadě vás čeká zajímavý článek o UWB. O co jde? Mrkněte do iPure.

Toto číslo bude, stejně jako vždy, prostě nabité zkušenostmi!

Jak obnovit Mac s čipem M1?

Návod 🛛 Filip Brož

Tenhle den si přesně pamatuji. V prvních týdnech, když jsem testoval zcela nový MacBook Air s M1, mi z ničeho nic selhala aktualizace a nefungoval režim obnovení. Musel jsem přistoupit k režimu DFU a totální obnově firmwaru a operačního systému, a to za cenu ztráty dat. Samozřejmě jsem si je následně obnovil. Jak jsem to udělal a proč?

ežim DFU (Device Firmware Update) byl dosud výsadou zařízení s iOS či iPadOS. Pamatuji si dobu, kdy jsem DFU dělal několikrát do roka, když jsem testoval betaverze operačních systémů iOS na starých iPhonech. Dříve nebyla jiná možnost, jak se dostat zpět na čistý iOS. Mnohokrát jsem seděl dlouhé noci u iPhonu připojeného kabelem k Macu a mačkal kombinace tlačítek a stahoval balíky operačních systémů. Dnes je naštěstí vše mnohem jednodušší.

Na Macu s Intelem dosud žádný režim DFU neexistoval. Vše se změnilo s příchodem procesorů M1. Nyní můžete všechny Macy s procesory M1 (MacBook Air/Pro, iMac, Mac mini) uvést do režimu DFU, ale opět opakuji – je to až krajní řešení, když selže zotavení macOS. DFU by měl vyřešit vaše problémy, nainstalovat nový poslední operační systém macOS, ale bez vašich starých dat. Ty si musíte obnovit ze zálohy (provedené Time Machine či jiným způsobem).

Pokud jen chcete Mac smazat (odstranit data) a připravit na prodej, pokračujte návodem dole.

CO BUDETE POTŘEBOVAT NA REŽIM DFU?

 Dva Macy – jeden nefunkční s procesorem M1 a k tomu druhý Mac se spuštěnou aplikací Apple Configurator 2

- Kabel USB-C na USB-C, který podporuje přenos dat i napájení (nejlépe originální od Applu)
- Stabilní internetové připojení

JAK POSTUPOVAT?

1. SPOJTE POČÍTAČE POMOCÍ KABELU USB-C

Důležité je zvolit správný konektor. Vždy to musí být Thunderbolt (USB-C) a v ideálním případě volte hned první (nahoře). U různých modelů se totiž konektory mohou lišit. Opět apeluji na volbu kabelu – nejlépe použijte ten originální, který byl součástí balení.

Druhý Mac může být samozřejmě s Intelem. Použijte jednoduše ten, který máte k dispozici. Z praxe doporučuji ho současně i napájet. Osobně jsem použil například 16'' MacBook Pro s Intelem, ale poslouží dobře i základní Air či starší Pro.

2. STÁHNĚTE SI APLIKACI APPLE CONFIGURATOR 2 Tuto aplikaci naleznete zdarma v macOS App Store. Configurator si nainstalujte na funkční Mac, ze kterého budete obnovovat váš nefunkční stroj s čipem M1.

3. SPUSŤTE APPLE CONFIGURATOR 2

Jakmile máte oba počítače propojené pomocí kabelu USB-C, spusťte na funkčním počítači aplikaci Apple Configurator 2. Stačí najet jen do hlavní obrazovky.

~

4. REŽIM DFU NA MACBOOKU M1 (AIR, PRO)

Teď přijde patrně asi nejsložitější část celého procesu. Musíte nefunkční MacBook s M1 uvést do režimu DFU. Budete k tomu muset zmáčknout kombinaci kláves. Nejdříve stiskněte tlačítko pro zapnutí/ vypnutí. Současně s tím stiskněte a držte tyto klávesv: pravý Shift + levý Option + levý Control.

Po 10 sekundách současně pusťte všechna tři tlačítka, ale stále držte tlačítko pro zapnutí/vypnutí vašeho MacBooku dokud se v Apple Configurator 2 neobjeví velké logo a nápis DFU.

Pokud se vám to nezdaří, zkuste celý proces znovu zopakovat.

JAK POSTUPOVAT POKUD MÁTE IMAC S PROCESOREM M1?

Odpojte iMac od zdroje napájení. Připojte stejným způsobem oba počítače k sobě pomocí kabelu USB-C. Držte zapínací tlačítko a během toho připojte iMac zpět do zásuvky a stále držte tlačítko pro zapnutí další 3 sekundy. Pokud budete úspěšní, uvidíte na druhém Macu ikonu DFU.

JAK POSTUPOVAT POKUD MÁM MAC MINI S PROCESOREM M1?

Připojte Mac mini k monitoru, abyste mohli kontrolovat celý postup, a ke druhému počítači. Odpojte Mac mini od zdroje napájení na 10 sekund. Stiskněte a držte zapínací tlačítko a během toho připojte Mac mini zpět do zásuvky (stále držte zapínací tlačítko), následně pusťte zapínací tlačítko a měli byste vidět ikonu DFU na druhém Macu.

5. REŽIM ZOTAVENÍ

Jakmile vidíte ikonu DFU, klikněte pravým tlačítkem a vyberte možnost Advanced – Revive Device a potvrďte. Spustí se režim zotavení, během kterého může obrazovka vašeho Macu s M1 zhasnout či se objevit logo Applu.

6. OBNOVA FIRMWARU A OPERAČNÍHO SYSTÉMU

Následně klikněte opět pravým tlačítkem myši (případně přes horní nabídku) a vyberte z nabízených akcí **R**ESTORE. Potvrďte, že s procesem souhlasíte a že přijdete o všechna data, a nainstaluje se nejnovější systém. Jakmile vše proběhne (Mac se může několikrát restartovat), můžete oba Macy od sebe odpojit a pokračovat s nastavení systému macOS na počítači s M1.

Tím jste obnovil svůj Mac a ten je zcela čistý. Následně si ho znovu celý nastavíte a obnovíte vaše stará data, ať už skrze Time Machine, Cloud či jinou zálohu.

CO KDYŽ CHCI MAC JEN SMAZAT A PRODAT?

Doufám, že se vám v praxi bude více hodit tento návod, než režim DFU. Pokud chcete svůj starý Mac

jen smazat a připravit na prodej, stačí postupovat dle těchto instrukcí.

macOS Monterey zahrnuje možnost SMAZAT DATA a nastavení pro rychlé a bezpečné vymazání všech nastavení, dat a aplikací při zachování aktuálně nainstalovaného operačního systému. Pokud váš Mac tuto funkci obsahuje a používáte macOS Monterey, použijte ji namísto jiných nástrojů k vymazání Macu.

JAK SMAZAT MAC?

- Pokud máte na Macu nainstalovaný systém Windows (či jiný), nejprve ho kompletně odstraňte.
- 2. V horní nabídce klikněte na ikonu jablíčka a zvolte **P**ředvolby systému.
- 3. V nabídce PŘEDVOLBY SYSTÉMU na řádku nabídek vyberte možnost SMAZAT DATA A NASTAVENÍ. Pokud tuto možnost nevidíte, patrně nemáte podporovaný Mac nebo nainstalovaný macOS Monterey.
- 4. Otevře se Průvodce vymazáním a požádá vás o přihlášení zadáním přihlašovacích údajů správce. Zadejte heslo, které používáte pro přihlášení k Macu, a klikněte na OK.
- 5. Pokud budete vyzváni k zálohování Macu před jeho resetováním, můžete otevřít Time Machine a vytvořit zálohu na externím úložném zařízení. Nebo klikněte na POKRAČOVAT a pokračujte bez vytvoření nové zálohy.
- Kliknutím na Poκračovaτ povolíte odebrání nastavení, médií, dat a dalších uvedených položek.

- Pokud budete vyzváni k odhlášení z Apple ID, zadejte heslo k Apple ID a klikněte na Роккаčovat.
- 8. Kliknutím na Smazat data a nastavení potvrďte, že chcete pokračovat.
- 9. Mac se restartuje a zobrazí se černá obrazovka nebo ukazatel průběhu. Pokud bude potřeba Mac znovu připojit k příslušenství Bluetooth, například ke klávesnici nebo myši, můžete být vyzváni k zapnutí příslušenství. Pokud se příslušenství nepřipojí do 30 sekund, vypněte ho a znovu zapněte. Při opakovaném připojení ke klávesnici Bluetooth budete vyzváni k výběru jazyka.
- 10. Můžete být vyzváni k výběru sítě Wi-Fi nebo připojení síťového kabelu. Chcete-li vybrat síť Wi-Fi, použijte nabídku Wi-Fi v pravém horním rohu obrazovky.
- 11. Po připojení k síti se Mac aktivuje. Klikněte na **R**estartovat.
- 12. Po restartu vás průvodce nastavením provede konfigurací, jako byste Mac nastavovali poprvé.

Hotovo. Pokud hodláte Mac prodat, darovat nebo vyměnit a chcete ho ponechat v rozbaleném stavu, nepoužívejte asistenta nastavení ani případná dříve připojená zařízení Bluetooth. Stiskněte tlačítko napájení a podržte ho, dokud se Mac nevypne.

Hodně **do šířky**

Magazín 🗖 Jakub Michlovský

Jako by nebylo těch bezdrátových standardů už dost: Wi-Fi, Bluetooth, NFC a třeba i 5G jistě znáte všichni. Denně s nimi přichazíte do kontaktu a tušíte, co dělají a jak s nimi pracovat. A pak je tu relativní novinka jménem UWB, které ve spotřební elektronice lehce vystrkuje růžky, ale bude čím dál důležitější. Je totiž dost možné, že zcela nahradí NFC a v některých případech i Bluetooth. Ale to bude ještě chvilku trvat.

→ www.ipure.cz

8

kratka UWB znamená Ultra-Wideband, tedy doslova přeloženo ultraširoké pásmo. Byť se to může jevit jako velká novinka, ona je ta technologie docela letitá. Od šedesátých let se princip UWB používal zejména v armádních záležitostech. Od roku 2002 se UWB standardizuje jako IEEE 802.15.4, nicméně specifikace je tak striktní, že je pro konzumní elektroniku prakticky nezajímavá. Změna přichází v roce 2005 se standardem Wireless USB, který tehdejší USB 2.0 zbavuje drátů. Fyzická vrstva byla postavená na UWB, ale protože o bezdrátovém USB čtete pravděpodobně poprvé, je asi jasné, jak celý projekt skončil. Je to velká škoda, ale bezdrátové USB hodně předběhlo dobu, a to jej stálo krk. To zajímavé se děje v letech 2018 a 2019, kdy vzniká UWB Alliance a konsorcium FiRa. Obě sdružují různé výrobce mobilní elektroniky, čipů, automobilky atd. A pak je tu Apple, který UWB využívá, s nikým moc nespolupracuje a hraje si na vlastním písečku, což mě trochu dráždí.

CO TO VLASTNĚ JE?

Vysvětlit princip bez zabřednutí do poměrně náročné fyziky je trochu oříšek. V první řadě jde o rádiové vysílání, podobně jako Wi-Fi nebo Bluetooth. Zásadní rozdíl je však ve využití frekvenčního pásma a ve vysílacím výkonu. Jako příklad si vezmu stařičkou Wi-Fi na 2,4 GHz a budu hodně zjednodušovat. V tomto případě se využívá pásmo 2,4 až 2,4845 GHz. Pro srovnání UWB využívá frekvence 3,1 až 10,6 GHz. Šířka pásma u naší Wi-Fi je 0,0845 GHz, zatímco u UWB je to až 7,5 GHz. UWB tedy využívá násobně větší šířku pásma.

Přirozeně se nikdy nevyužívá celé pásmo, ale je vždy rozděleno na vysílací kanály. Třeba v případě Wi-Fi je to 20 až 80 MHz. Záleží na konkrétní standardu, a tedy na tom, jestli jde o Wi-Fi na 2,4 GHz, 5 GHz nebo 6 GHz. UWB používá běžně 500 MHz a 1 300 MHz. Zásadní je také vysílací výkon; u Wi-Fi je výkon relativně vysoký a běžně se používá horní hranice toho, kam až dovolí legislativa, která maximální výkon reguluje. UWB má oproti tomu vysílací výkon minimální, je tak malý, že jde z pohledu Wi-Fi vlastně o šum. Z tohoto pohledu vůbec nevadí, že UWB překrývá frekvence, jaké používá 5G, LTE nebo i Wi-Fi na 5 a 6 GHz. Neruší se, neví o sobě a mohou vesele koexistovat.

VYTRVALÉ VYSÍLÁNÍ VS. KRÁTKÉ PULZY

Opět budu trochu zjednodušovat a naházím do jednoho pytle Wi-Fi, Bluetooth, 5G, LTE a třeba i pozemní digitální vysílání. Čistě technicky mají totiž mnoho společného. Vysílání se šíří všemi

směry a moc s tím nejde bojovat. Sousední kanály se mohou ovlivňovat a rušit, což je typickým problém u Wi-Fi. Signál se může odrážet a může pak k přijímači dorazit několikrát, což dělá neplechu. Vychází to z podstaty vysílání, což je vlastně neustálý tok dat, který ale umí přenést velká kvanta dat.

UWB nevysílá stálý tok dat, ale krátké pulzy s nanosekundovými odstupy. Teoreticky umí přenést třeba 700 Mb/s, někdy se uvádí až 1 Gb/s, ale pak už jsou pulzy hodně rychlé a může se ztrácet největší benefit UWB. Pulzy totiž nemají tendence se odrážet, tím pádem se minimalizují přeslechy a chyby. Tou nejsilnější zbraní je ale to, že z vysílání mohou zařízení zjistit vzdálenost mezi sebou a také směr vysílání. Podle antény a softwaru je možné zajistit lokalizaci na centimetry přesně.

K ČEMU TEDY UWB JE? A KDE SE POUŽÍVÁ?

Byť je možné přes ultraširoké vysílání přenášet data, prakticky se tak skoro nepoužívá. Krásným příkladem budiž AirTag, který UWB využívá. Tady je třeba říct, že AirTag využívá současně i Bluetooth, a to zejména z důvodu větší kompatibility, protože UWB používají iPhony 11 a novější (UWB u Applu podporuje také HomePod mini a Apple Watch Series 6 a 7). Síla AirTagu je jednoznačně v síle celého stáda iPhonů, a pokud by se omezilo jen na iPhony s UWB, nebylo by stádo tak početné. Pokud by AirTag vysílal jen na UWB, mohla by v něm baterie vydržet až 7 let, až tak moc je provoz úsporný. iPhone, který disponuje jen Bluetooth uvidí vzdálenost od AirTagu, ale ta je hodně orientační, odečítá se totiž jen od síly signálu Bluetooth, kterou mohou ovlivňovat odrazy signálu a další vlivy. iPhone s UWB uvidí vzdálenost od AirTagu přesně spočítanou z pulzů vysílání s odchylkou maximálně v nízkých desítkách centimetrů. A kromě toho se dá z pulzů určit i směr vysílání, což pomůže při finálním dohledávání.

A právě lokalizace objektů je jeden z velkých benefitů, který UWB nabízí. A nejde jen o lokalizaci ztracených předmětů, UWB vás může navigovat v nákupním domě na kroky přesně k droždí, které musíte koupit. Už byste se nikdy nemuseli ztratit v muzeu, vždycky najdete ty správné dveře na úřadě... Těch aplikací je tolik, až z toho přechází zrak.

Druhou možností využití UWB je směrování signálu, což se týká hlavně telefonů. Váš iPhone je schopen vysílat signál UWB v hodně úzkém svazku, technicky vysílá jen tím směrem, kam míří záda telefonu. Tohoto se využívá třeba pro odemykání vozů, nebo zámků u dveří domu, kdy telefon slouží

UWB může klidně nahradit i NFC, byť půjde spíše o alternativu. Nebude nutné telefon přikládat k terminálu, bude stačit jej na něj namířit a zadat PIN.

jako klíč. Tím, že je vysílání hodně směrové, je složité jej odposlechnout. Není to jako Bluetooth, který "křičí" desítky metrů kolem sebe, že vysílá. Navíc je vysílací výkon velmi nízký. Zámek přesně pozná, jak je telefon daleko, takže se odemkne třeba až v okamžiku, kdy se telefon přiblíží na vzdálenost několik desítek centimetrů a bude mířit přesně na zámek. Což nemusí být podmínkou, když bude telefon dostatečně blízko, nebude třeba tak moc řešit směr vysílání. Odpadá tím tedy případné riziko, kdy se použije opakovač signálu. Ten se používá při krádežích vozů dnes. Zloději stačí někde zpoza dveří získat signál z klíčů od auta (vysílají všesměrově), signál zesílit a anténou vyslat k autu. Pokud má auto bezklíčový vstup, ochotně se samo odemkne. Tento scénář je v případě UWB prakticky nemožný.

Podobně se dá UWB použít při posílání souborů, jednoduše namíříte svůj iPhone na iPhone kamaráda a AirDrop má jasno, komu chcete posílat, a kamarád vyskočí na prvním místě v seznamu dostupných zařízení. Samotný přenos už pak ale není realizovaný přes UWB. Podobně se dá ovládat domácnost, kdy se zhasne jen to světlo, na které namíříte. Nechci ani domýšlet jaké hrátky nás čekají v AR nebo VR.

UWB může klidně nahradit i NFC, byť tady si myslím, že půjde spíše o alternativu. Nebude nutné telefon přikládat k terminálu, bude jej stačit namířit na terminál a PIN zadat třeba v AR. Těch možností a aplikací je tolik, až z toho jde hlava kolem.

SVĚT A APPLE

Co mě upřímně trochu děsí, je přístup Applu, který si jede svoje a není součástí žádného konsorcia stran UWB. Applovské řešení tak není kompatibilní s tím, co dělá Samsung nebo Xiaomi a jakým způsobem bude standardizované UWB u Androidu. Teď to v zásadě nevadí, aktuálně není využitelnost nikterak široká, ale je to jen otázkou času. UWB je úsporné a bezpečné, na tohle lidé budou slyšet a budou to chtít. Nerad bych se dočkal okamžiku, kdy si bude celý svět rozumět, jen Apple bude mít něco speciálního. **P**

Tagování u Apple Polovičaté řešení s velkým potenciálem

Návod 🛡 Michal Rada

Tagy, nebo také Značky, jsou stále nedoceněným způsobem kategorizace skoro čehokoliv. S tagy se setkáváme ve stále více aplikacích a službách, ale cesta k jejich efektivnímu využití je velice trnitá. Mnoho slepých uliček jsem si sám prošel, a tak bych se s vámi rád podělil také o pár tipů, jak na to. Podíváme se i na celkový potenciál této funkce a společně si trošičku postěžujeme na Apple, který sice tagy postupně zavádí, ale jaksi krkolomně a nedodělaně. A to je škoda, protože potenciál značky opravdu mají.

etkali jste se někdy se slovem TAG nebo ZNAČKA? Pokud jste uživatelé zařízení a systémů od Apple, což určitě jste, tak ano. Tagování je oblíbený způsob, jak si třídit obsah čehokoliv. Občas se pro tagy používá také pojem "štítky", se kterým se setkáváme především na různých webech. Štítky jsou označeny jednotlivé články a příspěvky webu. Jak tedy na štítkování u Apple?

TAGY U APPLE

Nejdřív se pojďme podívat na to, kde všude se se značkami můžeme v jablečných systémech setkat.
FINDER. Každý soubor či složku si můžete označit jednou či více značkami. Každá taková značka má svoji barvu. Barvičky pak vidíte hned v podobě barevných značek u souboru či složky. Podle značek se dá hledat a filtrovat zobrazení ve Finderu.

Soubory. Podobně to funguje i v aplikaci Soubory na mobilních systémech. Zde se také dají přiřazovat značky a jejich barvy, sekce značek se dá zobrazit i v levém navigačním panelu v Souborech. Hledání a filtrování podle značek je na mobilu či tabletu sice trochu složitější, ale zase jsou daleko lépe v seznamu souborů a složek ty se značkami barevně zvýrazněny.

13 🗖

POZNÁMKY. Do Poznámek přibylo tagování teprve nedávno a je trochu znát, že je to opravdu první verze. Do poznámky přidáte značku napsáním znaku křížek (#) a hned za to slovo značky, ostatně systém vám rovnou bude sám nabízet návrhy již přidaných značek. Značky jsou interaktivní a tak tapnutím na značku můžete zobrazit všechny Přiřazené poznámky. Navíc je v navigaci aplikace sekce Značky, kde si lze pohodlně zaškrtnout jednu či více značek, a tak si vyfiltrovat ty správné poznámky. Ze značek se dají také dělat takzvané Chytré složky nebo Dynamické složky, což se hodí, pokud značky používáte opravdu hodně a chcete si jejich kombinací dělat vlastní filtry.
PŘIPOMÍNKY. V poslední verzi systémů se znač-

ky dostaly i do aplikace Připomínky. Fungují velice obdobně jako u Poznámek, zde je ale výhodou možnost přetahování úkolů do složek se značkami a naopak, což dost urychlí práci. Ostatně, v nedávném čísle našeho magazínu jsme psali právě o organizaci poznámek a připomínek jen značkami místo složek. V kombinaci třeba s místem připomínky je organizování značkami v dynamických složkách bomba.

Samozřejmě značky můžeme najít i v celé řadě aplikací třetích stran. Uvedu jen některé. Ulysses je pokročilý textový <mark>proceso</mark>r a využívá kategorizaci

nejen do složek, ale také pomocí tagů. Jejich využitím se dají jednak rychle označit různé poznámky a dokumenty a texty, jednak se dají vytvářet poměrně pokročilé filtry. Aplikace DevonThink je komplexním správcem vašeho obsahu (takzvaná knowledge-base). I ta využívá kromě hierarchie složek právě tagy, které jsou navíc kompatibilní s tagy ve Finderu, takže soubor s určitou značkou ve Finderu, má tuto značku právě i v aplikaci DevonThink. Podobné propojení s Finderem nabízí pak třeba oblíbený jednoduchý editor textů Markdown composer, který také přejímá značky od původního souboru z Finderu a dokáže je také obousměrně synchronizovat. Tady však pozor, tagy v dokumentu markdown jsou trochu jinak používané, než právě značky ve Finderu. Tagy se hodí a využijí třeba i v různých aplikacích na záložky stránek, buď přímo v internetovém prohlížeči anebo v externích aplikacích typu Raindrop, nebo Goodlinks. Použít je můžete i v různých připomínačích pro čtení nepřečtených článků, jako je služba Pocket. Při množství několika stovek či dokonce tisíců jednotlivých záložek se jejich kategorie do tagů opravdu hodí.

Samostatnou kapitolou jsou pak značky ve fotogalerii, ať už v té od Apple, nebo třeba ve Fotkách Google, se kterými také mnoho uživatelů svá zařízení synchronizuje. Některé značky přiděluje sám systém, kupříkladu dokáže automaticky označit, když fotka či video byly pořízeny doma, nebo v nějakém městě, či u nějaké pamětihodnosti. Podobně to funguje třeba i u fotek psů, nebo dokonce lidí, kde je jednou značkou právě přítomnost obličeje člověka a pokud máte vaši galerii naučenou na rozpoznávání konkrétních obličejů, tak se tak označí i fotky a vy můžete snadno vyhledat všechny fotky své manželky, manžela, dětí, apod. Další značky systém přiděluje třeba pro auta, bicykly, zvířata, atd. Další značky si k fotografiím můžete přidělovat sami, existuje na to spousta aplikací a rozšíření, o některých jsme také psali v loňském roce.

K ČEMU VŠEMU SE DAJÍ TAGY POUŽÍT?

Ukázali jsme si, kde všude značky nebo tagy najdete. Nebyl to pochopitelně vyčerpávající přehled, jak jsem už napsal výše, tagy se používají na webech, v blozích, nebo třeba v aplikacích a službách na vedení úkolů a týmovou spolupráci. Sem tam se objeví, že nějaká nová služba umí tagování, a tak se utěšeně rozrůstá množina "tagovatelných" věcí.

Tagy se velice často přirovnávají k jakýmsi složkám. Ale tohle přirovnání je vlastně spíš nebezpečné, než vysvětlující. Máme zakořeněné, že jeden soubor je vždy právě a jen v jedné jediné složce. Takovému principu říkáme hierarchie a znamená to, že máme soustavu složek, podsložek a v nich uložených souborů. Představte si to jako skříň se šanony, v šanonu jsou desky a v deskách jednotlivé papíry. Jeden papír je vždy jen v jedné složce a ta je v jednom šanonu. Tagy k tomu přidávají tu obrovskou výhodu, že jeden soubor může mít jeden i více tagů. To si představte, jako kdybyste na jednotlivé papíry lepili malé barevné papírové lístky. Máte sice víc šanonů a v nich hodně složek a v nich mraky papírů, ale vy hned u každého papíru vidíte, že má na sobě nalepený červený papírek a žlutý papírek. V digitálním světě to má pochopitelně tu výhodu, že najednou můžete zobrazit a vyhledat všechny soubory ze všech složek, které mají určitý tag. Tomuto principu pak říkáme 3D-hierarchie, protože tyto tagy nejsou závislé na umístění každého souboru.

Problém samozřejmě je v tom, že bohužel nikdo dosud neprosadil způsob, jak tagování sjednotit napříč aplikacemi. Přestože pro tagování obsahu existuje hned několik mezinárodních norem a technických standardů, bohužel jsou neporovnatelné a jejich optimální používání je tak vždy na každém uživateli. A to je veliký problém, protože v každé oblasti se tagy používají jinak, a hlavně – tagy nejsou synchronizovány napříč aplikacemi. jen jednu či dvě značky, třeba **Důležité** a **Rodina** a ty používat třeba jen v Poznámkách. Můžete si udělat desítky různých značek, jiné pro poznámky a jiné pro připomínky a jiné třeba pro soubory a záložky. Nebo si můžete udělat nějaký ucelený systém značek a ten pak používat ve všech aplikacích. Takhle to mám já.

A věřte mi, že jsem si se značkami prošel ne jedním, ale hned několika pekly. Nejprve jsem nadšeně značkoval úplně všechno a to co nejvíce značkami s tím, že: "Čím víc značek, tím víc Adidas." Když budu mít u každé věci dvacet značek pro každou kravinu, tak přece snadno a rychle hned všechno najdu, ne? Ne. Nejen že nenajdu, ale přistihl jsem se, že daleko víc času, než bych ušetřil hledáním, trávím opatřováním klidně i dvaceti různými značkami. Z jednoduchého zápisu poznámky či připomínky se tak stala půlhodinová procházka peklem. Mým druhým obdobím bylo, si prostě danou věc poznamenat a opatřit si jí značkami až později. No uznejte, když už jsem si ten systém stovky značek udělal, tak ho přece nezahodím, ne? Ale teď právě na to nemám čas. Nevadí, až bude chvilka, kdy nebudu mít co dělat, udělám si v tom pořádek a hezky si značky jednoduše připojím zpětně. Kdo si prošel tím známým "až nebu-

Věřte mi, že jsem si se značkami prošel hned několika pekly. Nejprve jsem nadšeně značkoval úplně všechno a to co nejvíce značkami s tím, že: "Čím víc značek, tím víc Adidas."

Představte si situaci, kdy si třeba značkou Důležité označíte v Připomínkách dva úkoly, v Poznámkách tři poznámky a na disku deset souborů. Bohužel u Applu neexistuje funkce, kdy byste mohli snadno vyhledat a zobrazit všechno, co jste si označili tagem Důležité z více aplikací najednou. A i když jsou značky stejné jak v Souborech, tak i v Připomínkách a Poznámkách, nelze přecházet z jedné aplikace do druhé. Sice si zobrazíte všechny poznámky s danou značkou, ale pokud chcete i úkoly s tou samou značkou, musíte na to ručně v aplikaci Připomínky. Obdobně to platí i se soubory na disku. Ani Spotlight moc nepomůže, protože ne vždy jsou značky textovou částí názvu, takže prostě nejdou ani ve Spotlight všechny vyhledat. To je přecejen dosti krkolomný způsob práce se značkami a od Applu by to chtělo, aby se na to zaměřil. A mohu vás trochu navnadit, abych nic konkrétního neprozrazoval blýská se na lepší časy, tedy spíš na lepší značky.

Jako u všeho, máme před sebou pouhý koncept. Jak jej využijete, je na každém z vás. Můžete si dělat de co dělat", asi už tuší, jak to dopadlo. Samozřejmě, na nějaké značky později jsem se většinou vykašlal a pracně budovaný megasystém se snadno změnil v neuvěřitelný bordel (ne, zde se pouhé chaos opravdu použít nedá). A tak jsem se dostal do další fáze. Všechny značky jsem smazal a zařekl se, že slovo tagy už nikdy nevyslovím a zařadím si ho do slovníku opravdu sprostých nadávek. To mě vydrželo ale jen do chvíle, kdy jsem zjistil, že úplně bez značek to asi taky nepůjde. Měl jsem sice všechno na jedné velké hromadě, ale v tom se opravdu po čase vyznat nedalo. Nebudu vás napínat, značky používám dodnes a velice rád. Ale všeho s mírou.

PÁR TIPŮ JAK SPRÁVNĚ NA ZNAČKY

Nechci vám něco vnucovat, ale přece jen tenhle článek má být nikoliv děsivým hororem s cílem vás od značek odradit, ale naopak. Chci vám sdělit pár svých tipů, jak se značkami pracovat a také čemu se vyvarovat, abyste si nemuseli procházet vším tím, čím jsem si prošel já.

- Všude pokud možno stejné značky. Jak už jsem řekl, každá aplikace má bohužel vlastní sadu značek, které se vzájemně nepropojují, a je tedy zcela na vás, jaké značky v dané aplikaci budete mít. Moje jednoznačné doporučení je se snažit všude používat stejné názvy značek. Kupříkladu všechny věci, které se týkají magazínu iPure, mám opatřené tagem iPure, ať už jde o úkoly v seznamech připomínek, nebo třeba o každý rozepsaný článek v aplikaci Ulysses, nebo o poznámky a nápady v Poznámkách, a dokonce i v záložkách prohlížeče, pokud narazím na něco zajímavého. To samé u projektů třeba k Open-source Alianci, kde používám značku OA. Sice tak stále postrádám komplexní prohledávání všech věcí ve všech aplikacích se značkou OA, ale alespoň vím, že když v jakékoliv aplikaci vyberu značku OA, bude tam to, co spolu souvisí.
- VYVARUJTE SE ZNAČEK jako Důležité, nebo Hned. Asi jedna z prvních značek, která by vás napadla, je něco jako je značka Důležité či Udělat ihned. A já vám rovnou řeknu, že to není dobrý nápad. Zaprvé, kupříkladu v Připomínkách existuje mechanismus tzv. "označení" (nemá se značkami nic společného) a jde o jakousi vlaječku k úkolu. Obdobně je to i v Poznámkách, kdy si důležitou poznámku prostě přišpendlíte nahoru. A zadruhé,

značka Důležité z dané věci důležitou prostě neudělá. Časem tak zjistíte, že máte sice spoustu pro vás důležitých věcí, ale nijak jste s nimi nepokročili. Jde-li o úkol, doporučuji mu především přiřadit správný termín a chcete-li mít opravdu důležité věci na jednom místě, použijte funkci Označit připomínku. Značky jsou jen jakási vodítka a nemá smysl dělat značky, které pro vás stejně nebudou mít žádný význam.

- PROJEKT JAKO ZNAČKA. UŽ jsem to zmiňoval v prvním tipu. Naučte se dělit si svoji práci do určitých oblastí, ať už jim říkáte projekty, aktivity, nebo třeba šuplíčky. Používejte úderné a jednoduché zkratkovité názvy a ty využívejte jako značky všude, kde to jde. Kupříkladu všechny věci, jež se týkají tvorby legislativy a digitálně přívětivé legislativy, mám já označené značkou DPL. Hned vím o čem to je.
- Více je Někdy více, Ale... Tohle je taková Pandořina skříňka. Často se mě lidé ptají, kolik značek a na co všechno si značky mají dělat. Samozřejmě je to na každém individuálně, ale existuje jedno zlaté pravidlo. Pokud byste věci přidali jen jednu značku, nedává to smysl. Opět příklad. Připravujeme kupříkladu výklad zákonů k open-source. Už před tím jsem říkal, že mám značku OA pro Open-source alianci a DPL pro

legislativu. Danou poznámku tedy opatřím oběma značkami. I z jednotlivých značek si tak rychle udělám přehled, o co asi jde a čeho všeho se to tak týká. Ale zase pozor, jiné pravidlo nám říká, že více jak tři značky už chce opravdu pořádný důvod.

- JEDNOTNÉ NEBO MNOŽNÉ ČÍSLO. Českým specifikem jsou značky v množném čísle. Kamkoliv do anglických návodů se podíváte, setkáte se s tagy jako Document, Revision, Article... My Češi ale máme vztah k množnému číslu dost specifický. A proto si rozmyslete jednu věc. Bude-li se daná věc týkat tvorby článků, dáte jí značku Články, nebo Článek? Zdá se to jako prkotina, ale narozdíl od angličtiny, která tenhle problém neřeší, v češtině vypadají množná čísla slov úplně jinak a tak prostě pokud budete hledat značku Články, to co je označené značkou Článek, nenajdete.
- ČEMU DÁT ZNAČKU. JE důležité si rozmyslet, v jakých případech vlastně značky budete používat. Kupříkladu zásadní otázkou je, zda budete využívat označení nějakých lidí, se kterými chcete něco řešit. A takhle to mám v některých případech já, takže když chci řešit něco s kole-

si vezmeme pastelky a budeme si vybarvovat", ale svůj smysl to určitě má.

- ZNAČKY PODLE ČINNOSTÍ. JÁ mám několik dost specifických značek, jako jsou #dopsat nebo #projít či #zkusit, kterou mám pro testování a zkoušení čehokoliv. To používám pro jednotlivé činnosti, které chci u dané věci dělat. Přijde mi třeba materiál na vládu, který si musím prostudovat a k tomu se hodí značka #projít.
 Pokud najdu nějakou aplikaci, kterou chci otestovat, uložím si odkaz na ní do poznámek a dám si k tomu značku #zkusit a pokud po testu vím, že chci o ní napsat článek do iPure, budou u toho značky #zkusit, #článek, #iPure.
 Pokud něco jen rozepíšu a vím, že to musím dodělat, tak použiji značku #dopsat, apod.
- NEDĚLEJTE NEGATIVNÍ ZNAČKY. VŠichni to známe. Je celá hromada věcí, u kterých víme, že je sice musíme udělat, ale zrovna se nám do nich nechce. Sám jsem zjistil, že opravdu není dobrý nápad řekněme udělat značky typu #nechcesemi, #fuj nebo #otrava. Jednak vás to dost demotivuje a pak to také dost působí negativně na celou psychiku produktivity. Oproti tomu pozitivně laděné

Pokud to daná aplikace či služba umožňuje, využívejte označování jednotlivých značek barvami. Hned na první pohled tak uvidíte význam toho, co jste si danou značkou označili.

gou Filipem, mám u těch všech věcí značku **#filipbrož** a nebo pro společné věci s manželkou mám značku **#dášenka**. Značky pak nemusíte mít pouze pro lidi, ale například i pro firmy, oblasti, místa anebo, jako to mám já, třeba i pro to, kde danou věc udělat. Něco prostě musím dělat na MacBooku a u něčeho stačí iPad, mám tedy značky **#ipad**, **#iphone**, **#mac** a dokonce i značku **#windows** pro věci, které musím dělat ve Windows. Podobně mám i značky **#doma** a **#chalupa**, ale pozor, ty neoznačují místo pro danou věc, ale to, že třeba tenhle konkrétní nákupní seznam souvisí s naší chalupou, kde chci něco opravit, apod.

ΒΑRVIČKY. Pokud to daná aplikace či služba umož-ňuje, využívejte označování jednotlivých zna-ček barvami. Hned na první pohled tak uvidíte význam toho, co jste si danou značkou ozna-čili. A upřímně řečeno, je to i hezčí na pohled. Sice to pak bude u vás v aplikaci vypadat troš-ku jako v básnících podle známého citátu "a teď

značky třeba jako **#někdy** anebo **#odměna** vás mohou motivovat pozitivně.

 ZNAČKY PODLE APLIKACÍ: Tohle už je trochu sporné a ani já na to nemám vyhraněný názor. Ale mám kamaráda, co zkusil dělat značky podle aplikací, ve kterých musí něco udělat. Značky typu **#pages, #lumafusion** nebo **#safari** vypadají sice docela hezky, ale postupem času jsem já sám osobně tenhle způsob opustil, protože prostě nejsem typ, který by si řekl: "A teď budu hodinu sedět u Luma Fusion a stříhat videa." Pokud se nějaké video prostě musí dodělat, mám na to značky jiné – ne podle aplikace, ale podle činnosti.

Jak vidíte, možností je opravdu celá řada a asi nemá cenu pokračovat v tipech, protože si stejně každý udělá svůj vlastní systém. A to je dobře, protože každý jsme trochu jiný, a tak každému vyhovuje něco jiného právě i ve značkách. Berte tento návod tedy jako inspiraci. Třeba se i vám bude tagování při organizaci vašeho života hodit. ⁽¹⁾

Jak vybrat paměťovou kartu

Návod 📕 Jan Netolička

Vybíráte novou kartu SD do vašeho zařízení? Potřebujete v úložišti pár gigabajtů navíc? No jo, ale jakou kartu vybrat, a jak se mezi nimi vůbec vyznat? SDXC, C10, II, U3, V90, A1, co to všechno znamená?

Ν

ebojte, dnes se vám pokusím s orientací v této problematice pomoci a řekneme si, kterou kartu zrovna vy potřebujete. Výběr je lehčí, než se zdá.

ΚΑΡΑCΙΤΑ

Prvním aspektem, který se nabízí, je samozřejmě kapacita karty. Respektive kapacitní možnosti daných typů SD. Vezmu to na příkladu kamer, foťáků a dronů, protože jak již asi víme, zařízení Apple nemají moc rády rozšíření úložiště jinak než za mastný příplatek.

Kapacita karty určuje, kolik snímků nebo minut videa na ní můžeme nahrát. Když vezmeme v potaz vysoké rozlišení dnešních fotoaparátů, nároky mohou být opravdu vysoké. Proto je vždy důležité znát a uvědomit si možnosti naší techniky. Pokud tedy nevíte, v jaké maximální kvalitě vaše zařízení dokáže točit, je potřeba to zjistit.

V tabulce jsou příklady, kolik z úložiště iPhonu zabírá jedna minuta videa v různých kvalitách. Jste

Rozlišení	Frekvence	MB / minuta	Popis
HD 720p	30 fps	45 MB	úspora místa
Full HD 1080p	30 fps	65 MB	výchozí
Full HD 1080p	60 fps	90 MB	plynulejší
4K	24 fps	150 MB	filmové
4K	30 fps	190 MB	vyšší rozlišení
4K	60 fps	400 MB	vysoké rozlišení, plynulejší
Full HD 1080p	120 fps	170 MB	zpomalený záběr
Full HD 1080p	240 fps	480 MB	zpomalený záběr

překvapeni? V praxi to znamená, že u 64GB iPhonu můžete nahrát (pouze) pět a půl hodiny záznamu ve 4K při 60 FPS za předpokladu, že byste v telefonu neměli nic jiného.

FORMÁTY

PAMĚŤOVÉ KARTY SD ANEB TYTO SI OPRAVDU NEKUPUJTE

(Pra)původní karty Secure Digital (SD) se v dnešní době již moc nevyskytují. Jejich maximální kapacita jsou dva gigabyty a o rychlosti karty ani nemluvme. S tímto typem se můžete potkat u starších zařízení. Častěji, než se samotnou kartou se pravděpodobně setkáte s adaptérem, jenž na tyto rozměry převádí karty o velikosti Micro.

PAMĚŤOVÉ KARTY SDHC ANEB ZÁKLAD, KTERÝ MŮŽE STAČIT

Paměťové karty SDHC (Secure Digital High Capacity) se začaly vyrábět po původních SD, které, jak jsme se řekli, jsou velmi pomalé a kapacita úložiště je na nynější poměry zanedbatelná. Karty SDHC jsou vhodné pouze pro digitální fotoaparáty, do mobilního telefonu se nevejdou. Obecně se nabízejí v základu za rozumnou cenu, a přitom s o dost vyšší rychlostí a kapacitou. Využijí je nejčastěji amatérští a občasní fotografové.

PAMĚŤOVÉ KARTY SDXC ANEB PRO MÍRNĚ POKROČILÉ

Karty SDXC (Secure Digital eXtended Capacity) dosahují kapacit, za něž by se nemusel stydět ani pevný disk. Pokud fotografování či natáčení berete již o něco vážněji, karty SDXC stojí jistě za zvážení. Jediný neduh může být rychlost karty, kdy focení a nahrávaní videí v datově náročnějších formátech, tedy například RAW, může být pro kartu oříšek. Rychlost karty bývá okolo 100 MB/s a nabízí kapacitu až 512 GB.

PAMĚŤOVÉ KARTY MICRO SDHC ANEB KDYŽ JEŠTĚ STÁLE POUŽÍVÁTE STARŠÍ ANDROID

Paměťové karty Micro SDHC jsou nejpoužívanějším typem paměťových karet v mobilních telefonech. Díky svojí velikosti jsou kompatibilní s takřka každým smartphonem, ale "použít" se dají také v akčních kamerách nebo dronech. Tuto variantu já osobně zcela nedoporučuji, a to kvůli malé maximální kapacitě 32 GB a nízké rychlosti 100 MB/s. S nahráváním v rozlišení 4K a vyšším se můžete rozloučit.

PAMĚŤOVÉ KARTY MICRO SDCX ANEB KDYŽ VÁM CHYBÍ MÍSTO VE VAŠEM DRONU

Tyto karty jsou menší verze karet SDXC. Tedy jsou určeny pro foto a video nadšence, kteří rádi používají akční kamery a drony či fotomobily s Androidem. Nabízí spoustu úložiště a některé karty i vysokou rychlost. Hravě tak zpracovávají i náročné formáty.

PAMĚŤOVÉ KARTY COMPACT FLASH (CF) ANEB KDYŽ VÁM FOTOGRAFIE ZAČNE VYDĚLÁVAT

Oproti typu SD nabízí vysoké rychlosti zápisu a čtení. Hodí se pro profesionální fotografy, kteří pracují se složitějšími obrazovými formáty a obecně to už s fotografií myslí vážně. Karty jsou již poněkud dražší, a proto by vám fotografie již měla vydělávat. Maximální kapacita těchto karet je až 256 GB a rychlost až 150 MB/s.

PAMĚŤOVÉ KARTY COMPACTFAST 2.0 ANEB KDYŽ NERADI ČEKÁTE

Nástupce karet formátu CF CompactFast 2.0 představuje nejlepší možnou volbu pro fotografování ve formátu RAW. Dosahují rychlostí až 500 MB/s, takže fotografie zpracovávají v mžiku. Jejich kapacita ale není vhodná pro nepřetržité focení v tomto formátu.

PAMĚŤOVÉ KARTY XQD ANEB BEZPEČÍ NA PRVNÍM MÍSTĚ

Nejnovější karty typu CF nabízí to samé jako předchůdci plus něco navíc, a ještě v menším balení. Karty XQD sice jsou o chloupek pomalejší (440 oproti 500 MB/s), podporují ale PCIe, díky čemuž je přenos souborů do počítače velmi rychlý a bezpečný s menší pravděpodobností ztráty dat.

PAMĚŤOVÉ KARTY PRO MACBOOK

Nemohu opomenout speciální paměťové karty pro starší MacBooky. Karty nabízí solidní kapacitu a dostatečnou rychlost zápisu. Po vložení do MacBooku nikde nepřesahují, takže je můžete v portu ponechat i dlouhodobě. Tím trvale navýšíte kapacitu úložiště. Je důležité koupit správný typ karty pro váš model. Skoro ke každému MacBooku pasuje jiná karta.

CO ZNAMENAJÍ ČÍSLA A PÍSMENA NA KARTÁCH?

CLASS

Dříve označovala minimální rychlost přenosu v MB, dnes můžete tento parametr ignorovat, všechny karty jsou onačované jako Class 10 (logo tvoří písmeno C s vepsanou desítkou). Důvodem je to, že rychlosti jsou dnes zpravidla vyšší než 10 MB/s.

UHS

Vysokorychlostní paměťové karty rozlišují rychlosti ještě označeními UHS (sběrnice). Čím vyšší je verze UHS, tím vyšší jsou přenosové rychlosti, přičemž teoreticky nejnovější verzí je 3, ale používané jsou stále hlavně verze 1, potažmo 2 (v logu se používá římská číslice – na kartě tedy hledejte I, II, nebo III).

Karty UHS-I a UHS-II pak ještě mohou logem znázorňovat minimální rychlost zápisu. "Účko" s vepsanou jedničkou značí minimálně 10 MB/s, s vepsanou trojkou pak 30 MB/s, což je hodnota potřebná pro nahrávání 4K videa.

JAKÉ UHS PRO VIDEO?

U1 je na stejné úrovni jako V10 – používá se pro FullHD videa a 4K videa s nízkým datovým tokem kolem 10 MB/s.

Do rychlostní třídy U3 se dají zařadit karty UHS-I V30 až UHS-II V90, vhodné pro záznam ve 4K i vyšších snímkových frekvencí – časem můžeme očekávat karty s označením V120 a více.

Výrobci bohužel toto označení stále plně nevyužívají. Setkáte se tedy spíš s označením maximální rychlosti čtení – např. 150 MB/s.

U paměťových karet SanDisk můžete najít mix obou označení. V kolečku uvedený Class 10 a vedle nápisu SDHC také "U" s jedničkou se svém středu, což značí právě standard UHS-I.

A1 NEBO A2

Poslední z údajů, který se na kartě může, ale nemusí, objevovat, je třída aplikačního výkonu, jež měří rychlost (výkon) při náhodném čtení a zápisu (nikoli sekvenčním), jež se uvádí v IOPS (Input/Output Operations Per Second, tedy vstupní/výstupní operace za sekundu). V tuto chvíli existují buď karty třídy A1 (zápis min. 500 IOPS, čtení min. 1 500 IOPS), nebo A2 (zápis min. 2 000 IOPS, čtení min. 4 000 IOPS).

TIP NA ZÁVĚR - SPOLEHLIVOST A ODOLNOST

Například karty SD Sony jsou všechny odolné jak proti prachu a vodě (když nedej bože utopíte fotoaparát, snímky na kartě vám zůstanou), ale stejně tak zvládají extrémní teploty. Ať již budete fotografovat na jižním pólu nebo na Rallye Dakar, můžete si být jisti, že karty zůstanou funkční. Dále pak nabízí ochranu proti rentgenovému, UV i magnetickému záření – nevadí jim ani skenování rentgenem na letišti a už vůbec ne přímé slunce. Vaše data zůstanou zachována i za těch nejnáročnějších podmínek. **(**)

Mechanická klávesnice CZC Gaming Halfing

Recenze Karel Boháček

Dption A

Ctrl

Počítače Mac byly pro výrobce počítačového příslušenství vždy zvláštní kategorií kvůli tomu, jak dominantní je v této oblasti sám Apple. Dlouhou dobu bylo nemyslitelné používat k Macu jinou klávesnici než tu od Apple, což mělo za následek, že se výrobci ani nesnažili firmě z Cupertina v tomto směru příliš konkurovat. A uživatelé preferovali klávesnice s jablkem ve znaku, protože přinášely kvalitní zpracování a design připomínající integrované klávesnice MacBooků, na které byli všichni zvyklí. nad až s příchodem iPadu začali uživatelé používat klávesnice jiných značek. V dnešní době se stále nedá říct, že by bylo zastoupení modelů klávesnic určených pro Mac podobné jako těch pro Windows, ale už je aspoň z čeho vybírat, pokud máte v jakémkoli ohledu nároky, které nesplňuje Apple Magic Keyboard. Jednou z takových možností je i klávesnice Halfling prodávaná pod značkou CZC.Gaming.

Při pohledu na okolní obrázky vás možná napadne, proč byste si měli koupit klávesnici, co je tlustší než čtyři Magic Keyboard položené na sebe a která se prodává pod značkou českého e-shopu. Slibuju, že tato recenze nebude ztrátou vašeho času, protože existuje hned několik důvodů, proč koupě klávesnice Halfling dává smysl.

Předně jde o mechanickou klávesnici. Popis toho, jak se mechanické klávesnice liší od běžných membránových (kam patří i Apple Magic Keyboard), najdete v textovém boxu u tohoto článku. Největší výhodou mechanických klávesnic je jejich životnost a případná opravitelnost, ale i přesnost každého stisku klávesy. Sám jsem si vždy spojoval rychlost svého psaní s nízkým zdvihem klávesnic Apple, kterou jsem dlouhé roky používal, ale mechanické klávesnice mě vyvedly z omylu, neboť jsem schopný na nich psát ještě o něco rychleji. Myslím, že je to tím, že rychlost psaní je dána zejména přesností sepnutí kláves (která je i u klávesnic Apple tradičně na dobré úrovni), a nikoli jejich zdvihem. Psaní na mechanické klávesnici je navíc neopakovatelný

zážitek, který bych připodobnil k pocitu, jež má klavírní virtuóz při hraní Rachmaninova Klavírního koncertu č. 3.

KLÁVESNICE V PŘESTROJENÍ

Pojďme se už ale podívat na zoubek recenzovanému Halflingu. Dobrou zprávou je, že nejde o žádný nekvalitní kousek z Číny, který si nechalo CZC vyrobit, aby mohlo naskočit na vlnu oblíbenosti mechanických klávesnic. Halfling je vlastně rebrandem modelu RK71 od značky Royal Kludge, která s tímto modelem sklízí úspěchy mezi recenzenty v kategorii cenově dostupných mechanických klávesnic. Samotná klávesnice je velmi bytelná, je nakloněná pod úhlem 8 stupňů a díky kvalitním gumovým podložkám neklouže po stole. Úhel náklonu se pak dá zvýšit přidáním dvou magnetických podložek, které jsou zde namísto výsuvných klapek. Popravdě nevím, proč se výrobce rozhodl pro toto řešení, protože jistě přidá vrásky všem, co chtějí klávesnice používat s větším náklonem a zároveň si ji brát s sebou na cesty. Dříve nebo později se totiž přídavné magnetické nožičky při přenášení ztratí.

CZC si nechalo klávesnici dodávat v obou barevných provedeních – tedy černé a bílé – s kvalitními lineárními spínači Kailh Red. Navíc je pak ještě dostupná černo-červená varianta se spínači Cherry MX Silent Red. Spínače Kailh jsou o něco tužší než právě velmi oblíbené Cherry MX Red, a výsledkem je tak nejen dobrý dojem při hraní her, ale i pohodlí při psaní delších textů. Plastové klávesy na spínačích velmi dobře drží a klávesy se téměř vůbec neviklají, což umocňuje dojem z kvality provedení.

Při pohledu na okolní obrázky vám jistě neuniklo, že klávesnice má poněkud netradiční rozložení kláves. Tento typ se u mechanických kláves označuje jako 70% klávesnice, neboť obsahuje asi 70 % kláves oproti plnohodnotné klávesnici s numerickou částí. Chybí tak celý numerický blok, ale i horní řada funkčních kláves. Kvůli snížení celkové velikosti klávesnice jsou pak bez mezery připojeny šipky i blok obsahující klávesy Delete, Home, End a další. První zkušenost s tímto rozložením může být rozporuplná, ale po chvíli zvyku většina uživatelů zjistí, že vlastně nevyužívala funkční klávesy, které jsou v případě potřeby dostupné při stisknutí čísel nahoře v kombinaci s klávesou Fn. Na Macu je pak přes tyto zkratky dostupné ovládání multimédií, podsvícení displeje Macu, Mission Control a Launchpad. Rád bych vyzdvihl také přítomnost českých znaků na klávesnici, což rozhodně u mechanických klávesnic není běžné, a i na našem trhu je velká většina mechanických klávesnic dostupná pouze v rozložení QWERTY a bez znaků s diakritikou.

Další výhodou je, že celá klávesnice má RGB podsvícení. To ocení spíše hráči než uživatelé Macu a iPadu, protože dodávaný software je dostupný pouze pro systém Windows. Naštěstí se dá naprostá většina efektů podsvícení nastavit také přímo z klávesnice a volba zůstává uložená v paměti

MEMBRÁNOVÉ VS. MECHANICKÉ KLÁVESNICE

Membránové klávesnice obsahují pod klávesami dvě vrstvy s plošnými spoji, které se při stisknutí dotknou, čímž uzavřou obvod tlačítka, které tak pošle signál počítači. Membránové klávesnice se od sebe obvykle liší způsobem, kterým je u nich zajištěno, že klávesa vyskočí zpět nahoru, jakmile ji uvolníte. Zkušenější uživatelé Maců budou znát velmi kritizovaný motýlkový mechanismus, který byl po několika dlouhých letech nahrazen spolehlivějším nůžkovým mechanismem. V obou případech jde o různě tvarované kousky plastu, které zajistí návrat kláves do původní polohy. Jejich výhodou je právě nízký profil, ale toho je dosaženo na úkor životnosti, která zejména u motýlkové klávesnice nebyla velmi dlouhá. Problémem bývají nečistoty, které se dostanou mezi plošné spoje kláves, a rychlé opotřebení měkkých materiálů. Oproti tomu u mechanické klávesnice dostanete plnohodnotný spínač, ve kterém je stisk klávesy registrován ve chvíli, kdy se dotknou dva kusy kovu. Klávesy jsou pak do původní polohy vráceny plnohodnotnou pružinou. To má za následek typický profil s vyšším zdvihem kláves. Odměnou je však dlouhá životnost v řádech desítek milionů stisknutí, opravitelnost a možnost si klávesnici upravovat k obrazu svému – od výběru vhodných spínačů, které se liší zdvihem, silou nutnou k úplnému stisku klávesy a také profilem odezvy, kterou při stisku poskytují. Spínače se tak dělí typicky na lineární, taktilní a spínače s proklikem. Je časté, že výrobce klávesnice použije spínače od jiné firmy vyrábějící kvalitní spínače. Mezi známé značky spínačů patří například Cherry, Kailh nebo Gateron.

i po vypnutí. Volit lze z 19 efektů: od klasického jednobarevného podsvícení až po různé barevné vlny a exploze při psaní. Pro konzervativce je dobrou zprávou zejména to, že lze nastavit decentní jednobarevné podsvícení či světla pod klávesami úplně vypnout. Tady jsem narazil na jednu zvláštnost, a to že v předvolených barvách není bílá, ale jakási barva připomínající bílou, která je nepatrně posunutá do růžové části spektra. Nejprve jsem myslel, že je to odraz bílého světla od červeného plastu spínačů Kailh Red pod klávesami, ale klávesnice opravdu umí čistě bílou barvu, kterou používá například pro upozornění, že při zvyšování jasu podsvícení bylo dosaženo maximální úrovně. V dodávaném software by neměl být problém zvolit si opravdu bílou barvu, ale k tomu potřebujete alespoň dočasné připojení k systému Windows. Úplné vypnutí podsvícení samozřejmě značně prodlouží výdrž na baterii, která se jinak pohybuje kolem 10 hodin, když je podsvícení zapnuté, a déle – při jeho omezení nebo úplné deaktivaci. Nutno zmínit také to, že Halfling vypadá i bez podsvícení velmi dobře, což se ne vždy dá říct o konkurenčních modelech.

Pokud jste se někdy snažili používat Magic Keyboard s více zařízeními, asi víte, že to dost dobře nejde, pokud si člověk chce uchovat své duševní zdraví. A tady se dostáváme k jedné z největších výhod Halflingu – možnost zapamatovat si připojení až k 5 různým zařízením přes Bluetooth. Klávesnici tak můžete mít připojenou třeba k MacBooku, iMacu, iPadu i hernímu PC s Windows a ještě si ji stále bude moci půjčovat někdo z rodiny k jednomu svému zařízení. Pokud jste někdy měli na stole ke dvěma Macům dvě klávesnice, tohle je pro vás to pravé vysvobození. Zároveň, pokud chcete hrát hry, kde jde o rychlost odezvy, určitě využijete kabel USB-C dodávaný v balení. Ten totiž neslouží jen k nabíjení, ale klávesnice umí fungovat i v "drátovém" režimu s vypnutým Bluetooth. Pro hraní her oceníte také n-key rollover, který zajišťuje, že stisknutí více kláves zároveň bude za všech okolností registrováno správně. A v případě, že se vám klávesy ošoupou, nebo vás prostě jen omrzí, můžete je kdykoli vyměnit za jiné. Jen pozor že dodávaný nástroj pro sejmutí kláves dělá na bílém modelu nepěkné šmouhy, které je pak potřeba smýt.

ZÁVĚREČNÉ HODNOCENÍ

Ačkoli je CZC.Gaming Halfling koncipována jako klávesnice pro hráče, nabízí spoustu funkcí, kterými osloví i uživatele Macu a iPadu. Už kvůli možnosti přepínat až mezi 5 zařízeními si zaslouží vaši pozornost, ale díky nastavitelnému podsvícení, českému rozložení znaků, kvalitnímu provedení a příznivé ceně, která v době psaní tohoto článku činí 1 299 Kč za černý, resp. 1 499 Kč za bílý model, jde o ideální způsob, jak vstoupit do světa mechanických klávesnic. A věřte mi, že to stojí za to.

Do konce dubna mohou čtenáři magazínu iPure využít slevu 100 Kč na kteroukoli variantu této klávesnice. Stačí při objednávce na CZC.cz zadat slevový kód **IPURE100**.

